

KARIZMATIČNI JOSIP I ROMANO BAJLO

11

Piše: Drago MARIĆ

Nakon prekida od sedam godina na Otvorenom prvenstvu Jadrana u Splitu 1963. pojavile su se i zadarske veslačice. To je značilo obnovu ženskog veslanja u Zadru, kojeg je učinio jedan novi, mladi i vrlo draviti naraštaj i već na tom natjecanju postigao dvije uvjerljive pobjede i najavio vrlo uspješno razdoblje. Pobjednica je bila **Srna Medić** u samcu i četverac, koji nije imao suparnice pa je samo formalno stazu proveslao. Te 1963. godine Jadran je opet dobio domaćinstvo državnoga juniorskog prvenstva, što je najbolje iskoristila Srna Medić i postala prvakinja Jugoslavije. Najbolja u državi je bila i posada dvojca **Davorka Jakaša - Violeta Bottazzo**, a **Zdravko Fain** u samcu i ženski četverac s krmilarkom: **Nataša Colić, Jasenka Dobrović, Zora Parić, Jasna Jakaša i Sonja Predovan** bili su drugi.

Godine 1964. na čelo kluba postavljen je Srin otac **Bogoslav Medić**, a veslačice su na državnom prvenstvu u Mariboru osvojile dva nova naslova prvakinja. Davorka Jakaša i Violeta Bottazzo bile su za čak 13 sekundi bolje od suparnica iz Rovinja, a četverac: Nataša Colić, Jasenka

Krmilar Pavle Grdović, Josip i Romano Bajlo

i treći znameniti Arbanas, danas, nažalost odavno pokojni prof. **Leonard Nardi Bajlo**, prvi zadarski prof. s diplomom fakultata za fizičku kulturu, koji je ne samo zadarskom veslanju, nego i gotovo cijelokupnom zadarskom sportu dao nemjerljivo vrijedan doprinos. Nardi je odmah preuzeo treniranje Jadranovih posada, posebice dvojca **Josip i Romano Bajlo**, koji su se razvili u veslačke velikane, desetak godina nadmoćne svim suparnicima u državi, a također i na mnogim međunarodnim regatama. Njihovo razdoblje trajalo je do 1975. pa iako su vježbali u krajnje nepodobnim uvjetima nedoraslim nji-

hovim suparnicima, oni su za svoje veslačke ere četiri puta bili seniorski prvaci Jugoslavije u dvojcu s krmilarkom i četiri puta drugi u dvojcu bez krmilara. U osmjeru još Josip Bajlo je bio tri puta državni prvak, a Romano Bajlo dva puta. Sudjelovali su na svjetskom prvenstvu u Kanadi i na Bledu te na Olimpijskim igrama u Münchenu. Iako su u veslanju, što se popularno kaže, bili vezani pupčanom vrpcom, neobično je da nisu, iako su Zadrani i braća, starosti samo dvije godine razlike, s veslanjem skupa počeli. Bepo je krenuo 1964. za vojne obveze u splitskom Mornaru, a Romano godinu dana ka-

snije i to slučajno, kad je brata u vojsci posjetio. U Jadranu njih dvojica nerazdvojno s natjecanjima počinju 1966. godine.

Tri puta državni prvaci

U to doba u Jadranu je stasavao i vrlo daroviti novi samac **Gojko Kolega** i osmerac kojeg su činili **Marko Klepac, Ivica Crlijenko, Lem Russo, Ivica Dunatov, Boris Dukić, Joško Žuvanić, Zdravko Fain, Mladen Paleka** i krmilar **Zvonko Bakija**. Dokazavši već u prvim nastupima svoj izuzetni kvalitet, braća Bajlo dobili su od Hrvatskog veslačkog saveza novi glatki

čamac, čime su prebrođeni slabi uvjeti te je konačno stvoreno pravo stanje za njihove buduće domete. Slijedeće godine Jadran je iz istočnog Berlina dobio jedan novi vrlo kvalitetni četverac i jedan dvojac. Nazvali su ih Voštarnica i Jazine. Josip i Romano takvu su manu s neba maksimalno iskoristili i postali su kandidati za Olimpijadu u Mexiku 1968. godine što ih je motiviralo ući u finale svjetski uglednog natjecanja u Duisburgu, a na Bledu su postali prvi put državni prvaci i još osvojili treće mjesto na regati u Lyonu. Na Olimpijadu ih ipak nisu poslali. Kad je početkom 1969. srušen Jadranov veslački dom, uvjeti su opet postali jako teški, ali veslači su i dalje ostvarivali odlične ishode pa su Bepo i Mano s krmilarkom **Pavlom Grdovićem** po drugi put osvojili naslov državnih prvaka 1970. godine na prvenstvu u Jajcu. S Pavlom Grdovićem su nastupili i na svjetskom prvenstvu u Kanadi, a krmilari su im još bili Pavlov brat **Mladen** (poznati kantautor) **Davor Bajlo** i **Andelko Župan**. Treći naslov prveka Jugoslavije osvojili su 1972. u Beogradu i to ih je iapk odvelo na Ol u Mexiku 1972., ali u sastavu državnog osmerca.